ОКР. БИБЛИОТЕКА гр. ТЪРНОВО Деп

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIV, бр. 23 (1014) | Търново, събота, 22 февруари 1958 г. | Цена 20 ст.

В Окръжния народен съвет

Реална основа за повишаване жизненото равнище на трудещите се

Завчера в Търново се състоя сесия на Окръжния народен съвет. Основният въпрос, който обсъдиха съветниците, бе разпределението на кредитите по сборния бюджет на окръга за 1958 г. Доклад по този въпрос направи председателят на изпълкома др. Христо Павлов.

Сборният бюджет на окръга, одобрен от първата редовна сесия на Третото народно събрание и след разработване на сборния финансов план за 1958 г. по приход и разход възлиза на 198,408,000 лева. В сравнение с бюджета за 1957 г. той е увеличен с 24,400,000 лв. и е изграден предимно на основата на собствени приходи. Те съставляват 98 на сто от общия обем на приходите срещу 91 на сто за 1957 г.

Увеличаването на приходите по бюджета е резултат на нарастване икономическата мощ на нашите местни предприятия, на все по-укрепващите трудово-кооперативни земеделски стопанства, на непрестанно растящата трудова активност на населението.

В приходната част на бюджета значителен дял имат приходите от стопанската дейност на предприятията от местно подчинение. Приходите от социалистическото стопанство съставляват 78 на сто, а от населението 22 на сто. Явно е, че непрекъснатото развитие на народното стопанство, подобряването стопанската дейност на предприятията, трудово-кооперативните земеделски стопанства, МТС и пр. е основният източник за увеличаване ресурсите на окръга и държавата. Особено като се има предвид и правото на народните съвети да получават до 10 на сто от свръхплановата печалба на предприятията от Републиканско значение подобряването на всички отрасли на народното стопанство на територията на съвета е жизнено важен въпрос. Тука трябва да намерят своето място усилията на партийните и обществените организации, усилията на всички трудещи се за изпълнение на производствените планове безусловно по всички показатели.

22 на сто от собствените приходи по сборния бюджет на окръга следва да постъпят под формата на данъци и такси от населението. Това изисква особено подобрение на работата на народните съвети, широка разяснителна работа от страна на низовите организации на Отечествения фронт за обезпечаване на ритмично постъпление на приходите.

Своевременното осигуряване на приходите е основата, върху която е изградена разходната част на бюджета, която е насочена към една цел — непрекъснато развитие на народното стопанство, по-нататъшно повишаване благосъстоянието и културата на народа. Разходната част на бюджета отразява сърцевината на политиката на Българската комунистическа партия и Народното правителство.

Преди всичко в разпределението на кредитите по сборния бюджет на окръга за 1958 г. изпъкват средствата насочени към селското стопанство. В сравнение с 1957 г. те са увеличени с 1,830,000 лв. Сега на територията на окръга са изградени 175 ТКЗС, които обединяват 73,686 домакинства и 82,12 на сто от подлежащата за кооперираме земя. С увеличаване броя на кооперативните стопанства се заделят повече средства за издръжката на селскостопански специалисти и за борба с болестите по добитъка и растенията, за борба с ерозията.

С 15,400,000 лв. спрямо 1957 г. са увеличени кредитите за комунално стопанство, благоустройство и пътища. Те средства са насочени към разширяване на уличното и парково строителство, за поддържане водоизточници, хотели, улично осветление, чистотата и пр.

Обезпечават се повече средства за строителството в окръга. Освен средствата предвидени за лимитни и капитални вложения, се предвиждат и такива за извънлимитно строителство, за озеленяване на улици и пр.

С 3,800,000 лв. са увеличени кредитите, предназначени за развитието на търговията в окръга.

Основно място в сборния бюджет на окръга заемат средствата за социално-културни мероприятия, за просветата, културата и здравеопазването на населението в окръга.

С оглед обезпечаване на по-нататъшното развитие на образованието и въвеждането на политехническото обучение кредитите за просвета и култура са увеличени спрямо 1957 г. с 4,500,000 лв. Тези средства ще бъдат използувани за обзавеждане на нови кабинети и опитни полета, за обзавеждане на работилници, разкриване на общежития, разширяване на детските градини и увеличаване броя на ученическите в почивните лагери.

Разходите за здравеопазване, след приспадане лимита за болницата в Г. Оряховица, са увеличени с 6,000,000 лв. Това означава повече здравни работници, по-големи грижи за здравето на трудещите се.

В сборния бюджет е намерила отражение и грижата на Партията и Правителството за развитието на физкултурата, туризма и подпомагане на ДОСО.

Значително се намаляват административно-управленческите разходи. Административно-управленческият апарат е намален с 20 на сто.

Размерът на кредитите за всички околии е увеличен.

По собствения бюджет в Окръжния народен съвет кредитите за строителство са увеличени с 10,500,000 лв. Един из между най-крупните обекти в това число е обектът „Водоснабдяване Севлиево — Търново".

Във връзка с прилагане Закона за самооблагането за насърчаване на трудовите инициативи на населението ще се изразходват от Републиканския бюджет още 3,150,000 лв.

В разискванията по разпределението на кредитите по сборния бюджет взеха участие народните съветници Георги Михайлов, Кирчо Русанов, Ганчо Ботев, Стоян Попов, Александър Алексиев, Кольо Енчев, Илия Кръстев Петко Етърски, Н. Джабраилов, Ангел Генов, Мильо Бояджиев и Димитър Стоичков. Те подчертаха реалността на бюджета и неговото огромно значение за по-нататъшното развитие на икономиката на окръга, за повишаване жизненото равнище на населението.

* * *

Сесията изслуша доклад от мандатната комисия за провеждане на избор за народен съветник в 75 избирателен район в Габрово, мероприятия по подготовката за пролетната сеитба и грижите за есенните посеви, информация за работата на постоянните комисии и предложения за промени в състава на изпълкома.

Поради това, че досега двамма членове от бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт са и членове на изпълкома, сесията реши да бъдат освободени от състава на изпълкома другарите Руси Стефанов и Дочо Черноокoв, а на тяхно място да се включат в изпълкома другарите Иван Иванов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, и Петко Кожухаров, подпредседател на окръжното ръководство на БЗНС.

ЛЕГЕНДАРНА И НЕПОБЕДИМА

Победата на пролетарската революция в Русия предизвика открит стремеж на капиталистическите държави с въоръжена сила да задушат първата в света държава на работниците и селяните. През 1918 г. капиталистите от 14 страни изпратиха свои войски, които се опитаха да задушат в люлката току-що родилата се Съветска държава, притягайки я в огнен обръч.

Повече от всичко друго се налагаше нуждата да се организира бърза и резултатна защита на завоеванията на работническата класа и трудовото селячество, да се докаже със сила тяхното право на свободно съществуване.

С декрет на Совнаркома от 28 януари 1918 г. старата армия беше разпусната и създадена Работническо-селска червена армия. Няколко дни след това, на 10 февруари, немците прекъснаха започнатите мирни преговори и преминаха в настъпление срещу Петроград и Москва. Над Съветската република надвисна смъртна опасност. По призива на В. И. Ленин „Социалистическото Отечество е в опасност!" работниците, предвождани от комунистите, се отправиха към фронта.

На 23 февруари 1918 г. малобройните и зле въоръжени, но силни с дух, воля за победа и ненавист към окупаторите отреди на Червената армия разгромиха немците при Псков и Нарва, спряха настъплението им към Петроград. Този паметен и героичен подвиг стана рожден ден на Съветската армия.

От тогава изминаха 40 години. През този период укрепна първата в света социалистическа държава, възмужа непобедимата опора на мира и демокрацията — Съветската армия. В своето четиридесетгодишно съществуване тя доказа, че е първокласна армия, която не знае поражения на бойното поле.

Силата и непобедимостта на Съветската армия се корени в прогресивния обществен и държавен строй, в ръководството на Комунистическата партия, в самата нейна същност като армия от нов тип.

Неразривната връзка с народните маси е източник на могъществото и непобедимостта. Такава народна армия може да създаде само Комунистическата партия. Докато капиталистическите армии потискат трудещите се, то Съветската армия защищава техните интереси и свобода.

Един от животворните източници на могъществото на съветската държава и нейната армия е дружбата на всички народности, населяващи Съветския съюз. Тяхната дружба ярко се проявява във всички области на обществото, строителството и армията. Обратно — капиталистическите армии са били и си остават армии, използувани от господствуващата класа за потискане на трудещите се в собствените им страни и поробване на други народи.

Друг извор на непобедимостта на Съветската армия е високата политическа съзнателност на всички бойци и командири, въоръжаването им с идеите на марксизма-ленинизма.

Патриотизмът на съветските хора, на воините от армията и флотата е неразривно свързан със социалистическия интернационализъм. Съветската армия е била и ще бъде опора на мира и демокрацията в целия свят. Затова тя има многобройни приятели и привърженици по всички кътове на земното кълбо.

Един от най-важните източници за силата на Съветската армия е партийно-политическата работа, която е нов, наймощен род оръжие — страшно за всички врагове. Ново ярко проявление за грижата на КПСС за армията е октомврийският пленум на ЦК, който набеляза мероприятия за засилване на партийно-политическата работа в армията.

Непобедимостта на Съветската армия беше блестящо показана в годините на Великата отечествена война.

В настъпателните операции Съветската армия прояви отлично военно майсторство при обкръжаване и ликвидиране на огромни вражески групировки. Венец на бойното майсторство са Сталинградската битка, отбраната на Москва, Ленинград, Одеса, Севастополи, битката при Курската дъга, проведените десет удара през 1944 година, битките в Източна Прусия и за Берлин, разгрома на Квантунската армия в Манджурия.

През 1944 г., след като разгроми и изгони фашистките пълчища от свещената руска земя, Съветската армия, вярна на своя интернационалистически дълг, помогна на редица народи от Европа и Азия да смъкнат от власт капиталистите и да тръгнат по социалистически път на развитие.

Нашият народ никога няма да забрави, че великият руски народ ни освободи от петвековното отоманско робство, че Съветската армия на 9 септември 1944 г. за втори път ни донесе свободата.

След Втората световна война Съветската армия стана всепризнат страж на светозния мир.

Решителната позиция на Съветския съюз принуди империалистите да прекратят агресията в Египет и се откажат от готвената война срещу Сирия. Съветската армия помогна и на братския унгарски народ да защити завоеванията на социализма. Тези народи вечно ще бъдат благодарни на Съветския съюз и неговата армия за оказаната им помощ.

Конструирането от съветските учени на междуконтиненталната балистична ракета и пускането на първите в света изкуствени спътници на земята, стресна самозабравилите се подпалвачи на война. Способността на Съветската армия във взаимодействие с армиите на другите социалистически страни да задуши агресията още в самия ѝ зародиш, кара империалистите да стъпват по-внимателно. Затова мирните инициативи на Съветския съюз печелят все повече привърженици и се посрещат с доволство от народите в света, които се борят за мир.

Дружбата между съветския и българския народ и техните въоръжени сили са гаранция за нашата независимост и териториална цялост.

Нашият народ и неговата армия поздравяват мъжествения съветски народ и неговата армия, които ненавиждат новите претенденти за световно господство, твърдо и последователно отстояват световния мир.

В деня на 40-годишнината на Съветската армия българският народ и трудещите се в Търновски окръг отправят топла благодарност към съветските бойци и командири — богатири, освободители на човечеството от игото на капитала, верни и последователни защитници на делото на мира.

Сърдечна признателност

В навечерието на 40-годишнината от създаването на славната Съветска армия работничеството в Габрово със сърдечна тържественост отдаде почит и възхвала на Великата освободителка на народите от империалистически гнет и капитализъм — страж на световния мир.

В залата на градския театър, изпълнена от признателни трудещи се, проехтяха величествените звуци на Интернационала, химните на Народна република България и Съветския съюз, изпълнени от самодейния хор на ф-ка „Народна република".

Полковник Пенчо Янкулов произнесе реч за всемирноисторическата роля на Съветската армия. Ораторът подчерта, че времето, което измина от издаването на Декрета за създаването на Червената работническо-селска армия до днес е запълнено с безброй светли страници, с примери на безгранична вярност към делото на марксизма-ленинизма, на социалистическия патриотизъм и пролетарския интернационализъм и прояви на благородство.

Събранието изпрати телеграма до ЦК на КПСС и Съвета на Министрите на СССР в която се изтъква, че габровските трудещи се завинаги са свързали съдбата си с нашия двоен освободител — Съветския съюз.

Вс. Пурел

☆

СЪБРАНИЕ В Г. ОРЯХОВИЦА

Вчера по инициатива на околийските и градските комитети на Българската комунистическа партия и Отечествения фронт в Г. Оряховица бе организирано тържествено събрание за честуване 40-годишнината на героичната Съветска армия.

Доклад за славния път на великия защитник на световния мир и социализма — Съветската армия изнесе офицерът Герчев.

Изпратена бе приветствена телеграма до съветските воини.

Бойци-самодейци изнесоха хубава литературно-музикална програма.

Ив. Джипов
наш окол. дописник

ТЕМИ НА ДЕНЯ

ПОЧИСТВАНЕТО НА ПАСИЩАТА — МЛАДЕЖКО ДЕЛО!

И младите кооператори от Горнооряховска околия поеха социалистически задължения за активно включване в борбата за повишаване културата на земеделието, за увеличаване продукцията от животновъдството и подобряване културния облик на селата.

През последните дни в някои села, като Лозен и Върбовка, младежите почистиха по няколко стотин декара пасища. Но това е частично явление. Пред много дружества въпросът за почистването на пасищата не стои на дневен ред. Спокойствието, което съществува сред тях, се е пренесло от Околийския комитет на ДСНМ. Счита се, че щом напоследък въпросът е обсъден с работниците на комитета работата ще потръгне. Но и сега в комитета не се знае къде и какво се работи.

Отчетно-изборните събрания не могат да бъдат пречка за осъществяване на това хубаво начинание. Напротив в чест на събранията, както някои дружества сториха това, трябва да се вдигне младежта за превръщане на думите в дела. Всяка благоприятна минута следва да се използува. В града и околията има 6 средни училища и техникуми. Средношколската младеж е длъжна да подкрепи другарите си от кооперативните стопанства. За това е нужно по-конкретно и вещо ръководство от Околийския комитет на ДСНМ.

☆

Използват хубавите дни

Кооператорите от с. Керека, Дряновско, използуваха хубавите февруарски дни за работа в полето. Те засяха 450 декара фий и 350 декара овес.

Наред със сеитбата положиха добри грижи за овощните градини. Напръскаха 75 декара овощни градини с 12,000 литра разтвор. Особено добра работа даде моторната пръскачка на тракториста Пенчо Игнатов от МТС — Търново.

Г. Коков

☆

Против ерозията

Една част от блоковете на ТКЗС в село Манюа-Косарка, Дряновско, са разположени на полустръмен терен, неизравнени и подложени на ерозия. Тази пролет група кооператори започнаха да ги почистват. Те изкореняват единичните дървета, извозват камъните, заравнят извлечените от водата места.

Досега са почистени и пригодени за машинна обработка над 120 декара.

Ц. Колев

Младежки прояви по полето

Миналата неделя средношколци, които се учат в П. Тръмбеш и млади кооператори при ТКЗС „1 Май" в с. Обединение, Търновско, излязоха на трудов ден и почистиха 200 декара ливади от трънки и кортичини гнезда.

Тази инициатива е малък принос за спечелване съревнованието с колхозниците от Симферополския район на СССР.

Л. Йончев

☆

В кооперативното стопанство — Писарево, Г. Оряховско, е образувано младежко звено от 32 момци и девойки със звеновод Никола Хр. Агрономов.

За два дни младежите почистиха от 160 декара памучните и тютюневи стъбла и изработиха първите трудодни.

Особено радостни бяха първите дни на младежите в полето.

Д. Йорданов

Снощното тържествено събрание в Дома на офицера

Рано преди определения час стотици трудещи се от Търново и военнослужащи от гарнизона изпълниха салона на Дома на офицера, където се състоя тържествено събрание, посветено на 40-годишнината от създаването на славната Съветска армия-освободителка.

Грижливи ръце с вкус са подредили сцената на салона. Върху червения фон ярко изпъква ликът на великия В. И. Ленин. Със златни букви са написани годините 1918—1958. В малкия салон е подредена изложба от снимки, които показват бойния път на Съветската армия, изминат от деня на нейното рождение.

Тържествено прозвучават химните на Народна република България и Съветския съюз, изпълнени от духовата музика при НШЗО „Хр. Ботев".

С ръкоплъскания бе посрещнато появяването в деловия президиум на другарите Димитър Стоичков, първи секретар на Окръжния комитет на БКП и член на ЦК на БКП, Йордан Костов — секретар на Окръжния комитет на БКП, Христо Павлов — председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, Атанас Трайчев, член на бюрото на Окръжния комитет на БКП, полковник Пенчо Янкулов, началник на гарнизона, полковник Кашилски, Иван Иванов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, Христо Кожухаров и Кирил Сидеров секретари на ГК на БКП и други обществени дейци и офицери.

Доклад за 40-годишнината от създаването на Съветската армия изнесе полковник Янкулов. Той посочи подробно подвизите на Съветската армия, която още от деня на своето рождение обкичи с невяхваща слава съветското бойно оръжие, громейки интервентите от 14-те капиталистически страни. С особено внимание търновчани слушаха припомнените им геройства, проявени от съветските командири и воини, от целия съветски народ през годините на Великата Отечествена война.

Докладчикът изтъкна огромните преимущества на Съветската армия над армиите на империалистите.

Последните думи на полковник Янкулов, който от името на нашите воини заяви, че Българската народна армия непрекъснато ще се учи от бойния опит на своя по-старши брат — Съветската армия и рамо до рамо с нея и армиите на другите социалистически страни неизменно ще стои на страж на мира, бяха изпратени с бурни и продължителни ръкоплъскания.

Събранието приеединодушно прочетената от подполковник Захариев телеграма до ЦК на КПСС и Съвета на Министрите на СССР. В нея трудещите се от Търново и военнослужащите от гарнизона изпращат пламенен привет на ЦК на КПСС и Съвета на Министрите на СССР и в тяхно лице приветствуват героичната КПСС — вдъхновител и организатор на съветския народ и неговите въоръжени сили в борбата им за запазване на световния мир от попълзновенията на империалистическите хищници.

След тържествената част ансамбълът при НШЗО „Хр. Ботев" изпълни разнообразна литературно-музикална програма.

И през зимните месеци не спира трудовият порив на кооператорите от с. Златарица, Еленско. На обявения от УС на ТКЗС трудов ден за изчистване трънките на местността „Бузак мераз" заедно със старите кооператори работиха и новите кооператори.

Снимка: *В. Златарски*

СОНДЬОРИ

Ще стигнат ли въгленосната зона? С тази мисъл всеки ден младите сондьори от участък „Бъдеще" се отправят към сонда 392. Трети месец в смълчаната падина североизточно от „Бедек" знамето развевнец се вее на високата кула. Много пъти то с леко потрепване посреща и изпраща ту едната, ту другата смяна.

Ето и сега смяната на Гутьо Иванов отстъпва работното място на другарите си от смяната на Недьо Коев. В тези две смени работят най-добрите сондьори в района. Преди около една година, след упорито търсене, те изживяха истински празник. Откриха богато находище в участък „Янтра". Радваха се с тях и миньорите от рудник „Извор". Те вече са го подготвили за експлоатация и в близко време от забоите на „Янтра" ще потекат тонове въглища.

Трудно, много трудно е да разгадаеш тайните на земните недра. Колко пъти сондажът е бил несполучлив. Не търсените въглища, а различни породи и скални и други маси е поднасял. Много пъти е настъпвало отчаяние. Но то е било временно, надделявала е упоритостта на сондьорите.

— Съзнателни другари са, — казва за тях председателят на профкомитета при участъка др. Недев. — Цял ден да ги оставиш ще работят. И не само те. Като тях са и другарите, които подготвят площадката за следващия сондаж.

За пример са и работниците от шахтата. Те вече изкопаха първите въглища.

Смяната на др. Коев срътно комплектува борната и я спуска за сондаж. На авиацията е Цаньо Тодоров. Той закача двете щанги на спусковото въже, а помощникът му ги завива в тръбите. Няколко секунди и те вече са на около 160 м. под земята. . .

. . Така, както всеки ден, и днес, когато смяната завърши, на таблото срещу сонда 392 бе написано — 162 на сто. Под това изпълнение на дневния си план младежката бригада почти не е падала. А това е достоен отговор на поетите социалистически задължения за високо преизпълнение на плана и за безаварийна работа. Сега младите сондьори обмислят с какви обещания да се включат в приложението на патриотичния почин на съветския миньор Н. Мамай.

Ст. Александров

40 ГОДИНИ СЪВЕТСКА АРМИЯ

ЗНАМЕТО НА ПОБЕДАТА

СЪВЕТСКИТЕ ВОЙНИ

Когато в есенната си позлата
селото ни; потънало сред прах
ги срещаше с отворени обятия,
едва на четири годинки бях.

Като за някой празник променени
с разцъфнали в ликуване лица
възбудените селяни край мене
шумяха, викаха като деца.

Те идеха . притисна ме и стъпка
тълпата — люшната гора.
По сбитите тела премина тръпка,
изригна мощно, гърлено „ура"!...

. . . Селото ни във есенна позлата
ги срещна плувнало сред прах.
Че са най-силните, най-верните ни братя
на четири годинки аз разбрах.

с. Стражица, Г. Оряховско

Тошо ЛИЖЕВ

В Музея на Съветската армия, на постамент с форма на обелиск, се пази под стъкло най-ценната реликва на Великата отечествена война — Знамето на победата.

Това знаме е без сърмени ресни и пискюли. Но с какво благоговение го гледат съветските хора!

От четири страни върху червеното памучно знаме, при крепено на обикновен прът, падат светлини. Върху платното със сребърна боя са изобразени петолъчна звезда, сърп и чук и е написано името на частта: „150-а стрелкова, с орден Кутузов II степен, Идрицка дивизия".

През нощта на 16 април 1945 година на плацдарма зад Одер при тържествена тишина командирите на частите връчиха на най-добрите бойци няколко такива знамена. Едно от тях трябваше да бъде забито над райхстага в Берлин.

Нищо не можеше да спре героите по пътя за Берлин.

На 30 април съветските войски влязоха на подстъпите към райхстага.

Районът на райхстага се от браняваше от съветските елитни части. Около райхстага имаше петнадесет железобетонни дотове с амбразури за кръгов обстрел. Долните етажи и подземните помещения с двуметрови дебели стени бяха укрепени още и със землени насипи.

Поделенията от полка на Героя на Съветския съюз полковник Зинченко се съсредоточиха в подземията на завзетото вечерта здание на Министерството на вътрешните работи — „Дома на Химлер".

Хитлеристите стрелеха със самоходки, автоматични оръдия, биеха с фауст — патрони. Със свистене и грохот падаха на земята горящи подпокривни греди. Снарядите събаряха стените на къщите.

Пред съветските воини стоеше огромно, мрачно, тъмнокафяво здание. На главния му вход имаше голямо знаме с пречупен кръст. На върха на зданието се виждаше купола, фигура на железен кон и някакви конници. Това беше зданието на райхстага.

Ветераните, участници в историческите битки на Великата отечествена война, нежно докосваха с ръка червеното знаме, което трябваше да бъде забите над райхстага. Всички молеха първи да отидат на щурм.

Около сто оръдия, разположени на разстояние 150—300 метра, с право мерене започнаха артилерийска подготовка Откриха огън и знаменитите „катюши".

Капитаните Васили Давидов Степан Неустроев и старши лейтенант Константин Самсонов поведоха войниците си в атака срещу райхстага.

Къса команда. Всички се хвърлиха от прозорците на приземния етаж на „Дома на Химлер" към площада. Бойците прибягваха от трап на трап, преминаваха ровове и пълзяха по лакти през откритите места. По нахвърлени релси те се прехвърлиха през канала и продължиха по-нататък.

Наоколо бушуваше огнено море. . .

Ето вече няколко бойци достигнаха стъпалата на широкото стълбище на главния вход.

Смелчаците проникнаха в райхстага. Започнаха боеве за всяка стая и стълбище.

В това време сержант Михаил Егоров и младши сержант Мелитон Кантария поставяха червеното знаме на входа на райхстага.

Боят вече се водеше на втория етаж.

— Щом пехотата е горе, значи и знамето също трябва да бъде там — решиха бойците другари.

Егоров и Кантария снеха знамето и скоро го поставиха в една бойница на втория етаж После то се развяваше на третия. Знамето беше там, където се водеше боят.

Бойците си пробиха път към таванския етаж. Достигнаха до покрива. Целият Берлин, обвит в черен дим, лежеше под краката им. И тук, на покрива, се пукаха снаряди. Но как да поставят знамето, че да се вижда от всички страни Да го забият на куполата? Но куполата е разбита. Нямаше ги стъклата. Останал беше само металическия скелет. И тогава Егоров и Кантария решиха да се изкачат по железните рамки.

Ето, те се катерят нагоре. Долу зее дълбока димяща пропаст. Още едно усилие и те вече са на самия връх. . .

Сякаш цялата Родина, Партията и народът, сякаш целият свят следяха в онези минути всяко движение на двамата съветски войници. С вълнение те закрепиха знамето върху куполата на райхстага.

14 часа и 25 минути на 30 април 1945 година. Знамето на победата е забито над главното здание на райхстага.

В самото здание още продължаваха ожесточените схватки, фашистите подпалваха помещенията, опитвайки се с огъня на пожара да прогонят съветските воини от райхстага. Но хитлеристите и не предполагаха, че във воняща и тъмен райхстаг вече излиза ръкописен войнишки вестник.

Войниците четяха вестника, в който беше написано с химически молив: „Над райхстага вече се развява червеното знаме. Ние всички до смърт ще защищаваме честта на нашето знаме, честа на нашата любюима Родина."

Над райхстага се вееше знамето, а долу, на площада, се разнасяше мощно „ура". Към райхстага се приближаваха съветски поделения, стягайки в клещи центъра на Берлин.

Съветската армия заби Знамето на победата над Берлин, изпълнявайки заповедта на върховния тлавнокомандващ.

На 8 май в предградието на Берлин—Карлхорст беше подписан акт за пълната, безусловна капитулация по суша, по море и във въздуха на всички въоръжени сили на фашистка Германия. На 9 май 1945 година в 22 часа в Москва проехтяха тридесет тържествени залпа от хиляда оръдия. Това беше салютът на Победата!

С Указ на Президиума на Върховния съвет на СССР на капитан Давидов, капитан Неустроев, старши-лейтенант Самсонов, сержант Егоров и младши-сержант Кантария беше дадено званието Герой на Съветския съюз.

Нов литературен кръжок

Това беше през първите войнишки дни. Един четеше вестник, друг разгръщаше списание, трети просто. . . мечтаеше. До мене един черноок войник пишеше писмо. На отделен лист, красиво написани, зърнах стихове. . . Стихове!. . . След миг му прекъснах мислите, поисках стиховете. Разбрах, че те са негови, че са още „първи". Това си и личеше.

Така се запознах с начинаващия млад поет-войник Илия Ангелов. Още същата вечер стана дума за литературен кръжок в поделението Неусетно се роди мисълта да подирим и други бойци, които имат наклонност към литературата, да образуваме литературен кръжок. Бяхме подкрепени от др. майор Спасов, който с топли думи ни ободри, запали нашия младежки ентусиазъм.

И ето наскоро се състоя първата, учредителна сбирка. Изнесен бе кратък доклад за целите и задачите които стоят пред младите самодейци. „Да се учите от големите майстори на словото, да повишавате интереса си към литературата, да работите духовно и политически, — ето една от основните ваши задачи" — каза др. майор Спасов.

— Аз вярвам, че щом има в нас любов към литературата, а между нас — колектив, резултатите няма да закъснеят! — с развълнуван глас каза истината ефрейтор Динев.

Да! Резултатите няма да закъснеят! Това пожелаха и редник Донев, и редник Петров. . . Стига само в сърцата на младите самодейци да гори жажда да вървят по стръмната пътека на изкуството. И, може би, някога, вече успели в мечтите си, с трепет ще си спомнят за членуването във войнишкия литературен кръжок „Цветан Спасов".

редник М. Шопкин
председател на литкръжока

И В СМЪРТТА СИ ТОЙ ПАК Е ВЕЛИК

„Войникът изглежда по-красив мъртъв в битката. . ."

Сервантес

Безсмъртие! Колко трудно е да те спечели човек! Юлиус Фучик те заслужи и с гордещия си патриотизъм, и като деен комунист, и с големия си талант на творец-писател и журналист.

Роден на 23 февруари преди 55 години, Фучик работи в най-тежкото за Чехословакия време, времето на реакцията и на откритата фашистка диктатура. Обикновен човек. Човек, който обичаше слънцето и простора, срещите и децата — ето какъв беше той. Ала делата, които Фучик ни остави, са необикновени, големи, велики.

Да се промъкнеш край граничната застава на една полицейска държава с рисковете на политически беглец, е нужно не само безстрашие и вяра, но и твърда решителност.

Фучик направи това. През 1930 година той премина нелегално в СССР, за да се срещне с приятели, да почерпи опит за успеха на делото, да надзърне в утрото на своята родина.

Когато след 1938 година Хитлер чертаеше военни фронтове над картата на Чехословакия, а Гьобелс лицемерно се мажеше пред чешката интелигенция, партията трябваше да покаже на народа лицето на истината и лъжата, на искреността и користта, на здравото изкуство и литературната безвкусица.

Фукич беше един от нейните най-доверени войници на този фронт. Той пишеше статии, печаташе позиви, лозунги.

„С отворени очи". Тази мисъл е поставена в началото на написаните с голямо владеене на перото, с много талант и начетеност репортажи и очерци на Фучик за СССР. Сега, когато времето е проверило много неща, ние по-ясно виждаме, че на неговите очи човек действително може да се довери спокоен, че чрез тях ще узнае истината за СССР, защото от внимателния му поглед не е изпуснато нищо значимо, колкото и дребно да е то, нито недоимъкът на „израсналото момче", нито скелета на „Абхазия", нито преобразуването на Нуриниса.

В политическите статии на Фучик се преплитат гневът и горещата страст, обичта и смъртна тяхното отражение е винаги едно — вдъхновяващо.

„Вие организирате в Европа фабрики на смъртта — писа той в „Открито писмо до фашисткия министър", — вие обявихте война въз въздуха, по море, на земята, но вие ще я завършите под земята. . ."

Макар с името на Фучик да са излезли много статии и очерци за литературата, които го показват като изследовател с голяма добросъвестност и здрав критичен усет, най-много той заслужи своята известност с безсмъртните си записки „Репортаж писан с примка на шията", които развълнуваха милиони читатели от цял свят.

Вярата в живота, с която са пропити всички работи на Фучик, всички негови дела, не го напусна и в последните му дни.

„Довиждане" писа той на своите близки на 31 август, а на 8 септември 1943 година увисна обесен. Но нали както сам Фучик писа „човек не става по-малък от това, че ще му отсекат главата"? И в смъртта си той е пак велик.

Д. Панайотов

ГОЛЯМ ИНТЕРЕС КЪМ ФИЛМА „УРОК НА ИСТОРИЯТА"

Неделя — 16 февруари. В с. П. Сеновец, Търновско, е много оживено. На площада млади и стари са възбудени, сочат афиша на таблото, който известява че се прожектира филмът „Урок на историята", разговарят.

Към киното се предвижват множество жени и мъже, старци, които посещават киното твърде рядко. УС на ТКЗС е уредил колективно посещение на филма. Билетите са раздадени по бригади. Ето вече шести път се прожектира филмът, а в салона няма място къде да се обърнеш. . .

През цялото време на прожекцията полскосеновчани гледат с притаен дъх. Сърцата им са изпълнени с гордост, гордост, че са българи, сънародници на великия българин Георги Димитров. . .

От салона те излизат, а в съзнанието им още звучат думите на Димитров: „Колелото на историята се върти. . . и ще се върти до окончателната победа на комунизма!"

Тр. Трендафилов

от всякъде

СЪВЕЩАНИЕ за разглеждане рационализаторската дейност организираха Околийският съвет на профсъюзите и Научно-техническото дружество в Търново. Представител на ИНРА инж. Вл. Врана запозна присъствуващите с новите изменения на закона за рационализациите.

ДВА ПЪТИ представи успешно комедията „Службогонци" театралният колектив при ССУ — Дряново. Скоро колективът ще посети редица села в околията.

„ИВАЙЛО" ОТ ИВ. ВАЗОВ представи театралният колектив при ж. п. управление — гара Г. Оряховица. С добра игра се отличиха Ив. Топчелиев, Ст. Иванова и Б. Кирилова.

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНО СЪБРАНИЕ пороведе читалище „Ст. Станчев" — с. Сушица, Горнооряховско. След това беше представена пиеса и прожектиран филм.

ЗА ДОВЪРШВАНЕ НА ЧИТАЛИЩНИЯТ ДОМ годишното отчетно събрание на читалището в с. Емен, Търновско, реши да се предложи на населението самооблагане по новия закон.

СЪС ЗНАЧКА „Сто години женско дружество" е наградена др. Стефка П. Стойчева на отчетно-изборната конференция на Отечествения фронт в с. Церова кория, Търновско.

СРЕЩА С МАЙКИТЕ НА ПАРТИЗАНИТЕ Иван Гюдженов и Лалю Златев от село Г. Росица, Севлиевско, направиха пионери от гр. Севлиево. Те разгледаха и добре обзаведеното училище.

ОТЧЕТНО СЪБРАНИЕ проведе на 17 т. м. 30-та низова организация на Отечествения фронт в Дряново.

130 ТОНА ОБОРСКИ ТОР извозиха на кооперативните блокове членовете на ДСНМ от с. Плаково, Търновско.

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО на подрастващото поколение и борбата срещу хулиганството в с. Паскалевец, Павликенско говори околийският прокурор.

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ поеха членовете на ДСНМ при Икономическия техникум „В. Коларов" в Търново.

(По материали на М. Йорданов, С. Тумбалова, Ив. Чолаков, Н. Недялков, Ив. Иванов, К. Христов, В. Йонкова, В. Величков, Б. Узунов, М Минчев и Ив. Георгиев)

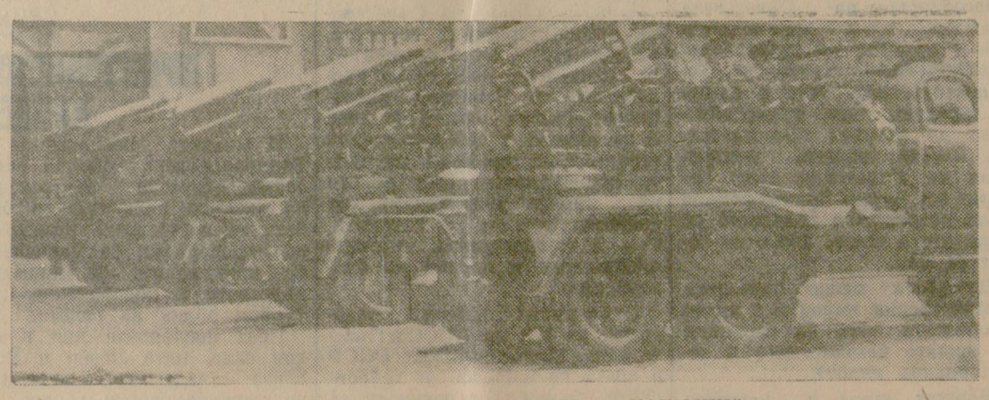

РЕАКТИВНИ МИНОХВЪРГАЧКИ — „КАТЮШИ"

КУРС ЗА РЪКОВОДИТЕЛИ НА ТАНЦОВИ СЪСТАВИ

По инициатива на отдел „Просвета и култура" при Градския народен съвет в Търново е открит десетдневен курс за ръководители на танцови състави. В него участвуват около 40 младежи и девойки от предприятията и училищата.

Под ръководството на др. Т. Шандуркова всяка вечер в малкия салон на читалище „Искра" курсистите заучават характерното за българските народни танци. Др. Цв. Василев запозна участниците с характерните движения в шопските и тракийските танци, позициите на ръцете и краката, терминологията на българската хореография. Освен това беше прожектиран филмът „Български народни танци".

На всяка сбирка се затвърдява наученото.

Всичко това ще подпомогне за подобряване работата в самодейните танцови състави.

Иван Георгиев

ПОДВИГЪТ НА СЪВЕТСКИЯ БОЕЦ

Константин СИМОНОВ

ТОВА се случи една сутрин. Командирът на батальона Кошельов извика при себе си Семьон Школенко и, изправен до него в крайбрежния храсталак, му каза, както винаги, кратко:

— Трябва да се хване „език".

— Ще хвана — каза Школенко.

Той приклекна в окопа и започна да се готви обмислено и без да бърза. Провери автомата си, закачи на колана си три диска, приготви пет гранати — две обикновени и три противотанкови, сложи ги в чантата, след това се огледа и, като помисли, взе от войнишката торба приготвеното за всеки случай топче медна жица и го пъхна в джоба си.

Трябваше да върви покрай брега. Школенко тръгна, без да бърза, клатешком, като се озърташе. Наоколо беше тихо. Той ускори крачките си и, за да съкрати разстоянието, реши да прекоси дола направо през ниския храсталак. Раздаде се картечна стрелба. Куршумите минаха някъде наблизо. Школенко залегна и около минута лежа неподвижен

Той беше недоволен от себе си. Би могло да се мине и без тази картечна стрелба. Трябваше само да се промъкне през гъстия храсталак, Искаше да икономиса половин минута, а сега трябваше да изгуби десет и да заобикаля. Той стана и привеждайки се, изтича през гъсталака. След половин час той вече мина един дол, после друг, обрасъл с храсти. Веднага след този дол се натъкна на три плевни и една къща: мястото беше почти скрито, обрасло с пелин и трева. Школенко легна и запълзя по лакти. След няколко минути той изпълзя до първата плевня и погледна вътре. В плевнята беше тъмно и миришеше на влага. По пръстения под се разхождаха кокошки и едно прасенце. Но в следната секунда Школенко забеляза до стената плитко окопче и изрязана между две греди бойница. До окопчето се търкаляше недопушена кутия немски цигари. Немците бяха някъде наблизо. В това не можеше да има съмнение. Следващата плевня беше празна; при третата, до купа сено лежаха двама убити червеноармейци, до тях се търкаляха пушките им Кръвта беше прясна.

Школенко се опита да възстанови картината на станалото: да, те са излезли оттук, върнали са навярно изправени, без да се крият, а немецът ги е ударил с автомата някъде откъм онази страна. Школенко се ядоса за смъртта им, дължаща се на непредпазливост. „Ако бяха с мене нямаше да им позволя да вървят така" — помисли той и тази мисъл го наведе на други, стари, заветни мисли, че у нас не ходят както трябва на разузнаване, че често вършат това неумело. Но нямаше време да мисли надълго, трябваше да търси немец.

В дола, обрасъл с диви лози, той попадна на пътека Земята не беше още изсъхнала след сутрешния дъжд. И по пътеката се виждаха ясно следите се в гората следи. След сто метра Школенко забеляза чифт немски ботуши и винтовка. Той не можа да се досети откъде са се взели. Но за всеки случай бутна винтовката в канавката и я затрупа с пръст, а ботушите захвърли в храсталака. Прясната следа водеше в гората. Не пропълзял още и петдесет метра, Школенко чу изстрел от минохвъргачка. Минохвъргачката с малки паузи стреля десет пъти подред

Отпред имаше храсталак Школенко препълзя през него наляво, където се виждаше обрасла с бурени яма: в нея имаше пепел. На десетина метра от Школенко се намираше минохвъргачка и недалече от нея — ръчна картечница. Един немец стоеше при минохвъргачката, а шестима на няколко крачки от него, насядали в кръг, ядяха от войнишките си канчета.

В първия миг Школенко скали инстинктивно автомата и искаше да пусне един пълнител по тях, но в следващата секунда съзнателно измени решението си. Той, може би, няма да избие с един пълнител всички и ще трябва да води неравна борба.

Без да бърза, той започна да приготвя противотанковата граната. Избра противотанковата, защото разстоянието не беше голямо, а тя можеше да нанесе по-силен удар. Той не бързаше. Нямаше за какво да бърза: целта беше ясна. Той се опря здраво с лявата ръка върху дъното на ямата вкопчи се за земята така, че ръката му да не се подхлъзне, приповдигна се и запокити гранатата. Тя падна точно в средата на хитлеристите.

Когато видя, че шестимата лежат неподвижно, а единият, който беше при минохвъргачката, продължаваше да стои до нея, гледайки учудено обезобразеното от граната тяло Школенко скочи. Той пристъпи с насочен автомат към немеца и без да свали очи от него, даде му знак да откачи парабела си и да го хвърли на земята. Ръцете на немеца трепереха и той дълго откопчава парабела. Когато най-после го откопча, захвърли го далече от себе си Тогава Школенко се приближи до картечницата, като блъсна немеца пред себе си Картечницата беше незаредена. Школенко даде знак на немеца да я сложи на рамото си. Немецът се наведе послушно и вдигна картечницата. Сега бяха заети и двете му ръце.

Въпреки сериозността на положението, Школенко се усмихна. Видя му се забавно, че немецът със собствените си ръце ще домъкне своята картечница

Така тръгнаха обратно — отпред немецът с картечницата на рамо, а отзад Школенко.

Едва след пладне Школенко стигна до командния пункт на батальона. Освен капитан Кошельов, там беше и командирът на полка. Школенко за последен път побутна небрежно немеца с автомата в гърба и каза късо:

— Ето.

И едва след това доложи, вече както се полага, за своето пристигане.

Командирът на полка му стисна ръката, изгледа го от краката до главата и като му стисна още веднаж здраво ръката, отдалечи се и заприказва нещо с командира на батальона.

Разговорът им продължи около минута. Школенко стоеше и чакаше мълчаливо.

— Добре — каза командирът на полка, — вие изпълнихте неговата задача — той кимна към капитан Кошельов, — сега ще изпълните моята. Вие трябва да узнаете къде се намират останалите им минохвъргачки.

— Ще узная — каза късо Школенко и добави: — разрешете да попитам — сам ли ще отида?

— Сам — отговори Кошельов.

— Ниццо, така е по-добре. — Школенко преметна през рамо автомата.

— Първо отдъхнете — каза командирът на полка, — а след това ще вървите.

Школенко се приближи до свързочниците, извади лъжицата от ботуша си и като се настани с канчето, започна бавно, с апетит да яде рибената чорба.

Той беше уморен и се радваше, че му дадоха почивка. Като изяде чорбата, сви си цигара. Цяла сутрин не беше пушил, беше му приятно да пуши, особено като знаеше, че до вечерта едва ли ще може отново да запали. После седна и намота отново партенките си. Краката го боляха. Така поседя около половин час. След това преметна автомата и, без да вземе повече гранати, отново се отправи в същата посока, както и сутринта.

Сега той свърна вдясно от селото и по-близо до реката, като се криеше в храстите от двете страни на пътя. След петстотин метра чу първия изстрел от минохвъргачка. Трябваше да лази по дълга падина, като се промъкваше през гъсто орехов храсталак, който драскаше ръцете и лицето. Мините летяха по направление към Школенко и прелетяваха по-нататък. Той се поспря за минутка, като си представи мислено траекторията на полето и по звука определи направлението, откъдето стреляха. След обраслата с орешак падина трябваше да прехвърли един баир, зад който започваше падина с гъста гора. Докато пропълзя още двеста метра по нея изстрелите спряха. Последният от тях беше съвсем отблизо.

Изведнаж недалече от Школенко се изправи в пълен ръст немец. Школенко легна и се спотаи. Лежа около десет минути. Когато изчезна немецът, Школенко допълзя през дребна горичка до висок храсталак. През храсталака се виждаха добре и трите минохвъргачки, разположени в дола.

Школенко легна по корем и измъкна свитата на тръба хартия, върху която предварително беше решил да начертае и означи за по-голяма точност къде се намират минохвъргачките. Но в това време, когато вземаше това решение седемте немци които седяха при минохвъргачките, се събраха. Те насядаха до най-близката до Школенко минохвъргачка, която се намираше на около осем метра от него. Само един от тях остана по-надалече и, легна настрани в края на окопа, звънеше някъде по телефона, но не успяваше да вземе връзка.

Това, че немците се намираха толкова наблизо и всички седяха заедно, подтикна Школенко към смела постъпка.

Той трябваше да чертае и записва, да долага и едва след това артилерията, да улучи тези минохвъргачки, а при това немците бяха съвсем наблизо и той имаше под ръка гранати. Решението се породи мигновено, може би, тъкмо защото през този ден при същата обстановка му бе провервяло веднаж. Така или иначе Школенко реши да се справи веднага с хитлеристите.

Както си лежеше, той извади две противотанкови гранати, след това измъкна от джоба приготвеното за всеки случай топче медна жица и завърза с нея гранатите. Сега остана само да ги хвърли. Школенко се опря пак, както и преди, здраво о земята, пое дълбоко дъх и хвърли гранатите. Но гранатите бяха твърде тежки — наведнаж две, а той беше вече твърд уморен: та това беше втори разузнаване за един ден, И когато ги хвърли, те паднаха на половин метър от немците. Той забеляза това, когато залягаше, а в следващата секунда нещо го удари слабо по рамото и той хващайки се за рамото, почувствува кръв по пръстите.

Миг след това той се изправи с целия си ръст, като държеше автомата си готов за стрелба. Избухването беше много силно и немците, както и преди, лежаха мъртви, само че този път никой не бе останал прав, лежаха всички. Единствен онзи, който лежеше при телефона, се размърда. Школенко се приближи до него и го побутна с крак. Немецът се обърна и, продължавайки да лежи на земята, вдигна ръце и заговорил, но какво — Школенко в бързината не разбра.

До немеца се търкаляше телефонът. Като не смяташе да го прибере, Школенко го удари с тежкия си подкован ботуш и го счупи. След това се огледа, като обмисляше какво да направи с минохвъргачките. Неочаквано на двадесетина крачки от него нещо зашумоля силно в храстите. Школенко притисна автомата до корема си и изстреля един

Писма на читатели до вестник БОРБА

Днес на страницата:

☆ Рационализаторът от Вишовград

☆ Вечер сред кооператорите

☆ Лекарят Арнаудов дежури

☆ Ждановските младежи начело

☆ Пеницилин в дажбата на пилетата

☆ Христо Колев—работник и общественик

Благодарение на спомагателната каса

Изградените към профкомитетите взаимно-спомагателни каси имат за цел да кредитират членовете си, да развиват чувство на спестовност и взаимопомощ, да подпомагат затруднени членове в доказана материална нужда.

Тия хубави цели именно се имаха предвид, когато в края на 1951 г. бе основана взаимно-спомагателната каса при ф-ка „В. Коларов" в Габрово. Започнала 1957г. с 89,418 лв., тя я приключи с 162,837 и 91 нови члена. През изтеклата година 302 души получиха дългосрочни заеми на обща сума 362, 860 лв. и 64 крат косрочни — с 20,360 лв. Само през януари т. г. 25 членове изтеглиха дългосрочен заем 29,750 лв.

Другарят Никола Димов, благодарение на касата, можа да си доизкара жилището. А само той ли! Така е и с др. Кольо Рачев. Той си направи собствено жилище с помощта на касата. Много пък ползуват услугите ѝ за закупуване на дворни места, мебели, музикални инструменти.

И с всеки изминат ден касата укрепва и се разраства. Нейното ръководство се събира редовно и решава въпросите, на които трябва да даде ход.

Другарят Ангел Арнаудов с голямо старание води необходимите партидни книги, лични картони и членски карти. Желаещи да станат членове на касата се обаждат все почесто. Но за набиране на нови членове и ръководството работи. Има окачени специални лозунги в помещенията; по задачите на взаимно-спомагателната каса се инструктирва агитаторският апарат, използува се и фабричната радиоуредба.

Дим. Щерев

ОБИЧА РОДНОТО СИ СЕЛО

По-миналата година Христо Коев се завърна от народната казарма. В малка къщичка в с. Стайновци, Дряновско, нямаше кой да го посрещне Без баща беше останал още от пеленаче, а майка му живееше при дъщеря си в Търново.

Христо постъпи на работа във ф-ка „Изкуство" — Трявна и скоро млада булка зашета в новата му квартира. Отначало всички мислеха, че той вече е скъсал със селото. Но беше останала една здрава нишка, изплетена от спомените на детството, игрите и чистата обич към онова малко кътче. . .

. . . където беше пораснал и първо мляко засукал. . .

Сам пожела да участвува в организационния живот. Избран за секретар на отечественофронтовската организация, повече от година той не пропусна нито едно съвещание или събрание. За тях идваше от града в село, а вечер по тъмното се връщаше обратно. Насърчени от примера му, останалите членове на ръководството заработиха така, че организацията стана една от най-добрите. С труд и пари Христо се включи и в радиофицирането на селото.

— Все пак, — казва той, на мене ми се струва, че ще се върна тука. Хем нова къща си правя в града, ама. . . Но както и да бъде, ще помагам за селцето.

— Ето това разбирам аз сериозен младеж — говори за него Стефан Минев, председател на Отечествения фронт. Много другари, като служителите при жп спирка Никола Марков и Пена Колева, които не помнят кога за последен път са посетили събрание на организацията, трябва да вземат пример от него.

Ив. Денев

Членове на ДСНМ за пример

Ведно с целия колектив на Държавния вагонен завод „А. Жданов" в Дряново и младежите намериха своето място в отговора — обещание на писмото на ЦК на БКП, Министерския съвет и ЦСПС. Дружествените комитети добре оглавиха работата на младежите по почина на бургасци за надпланови икономии, за образцови работни места, висококачествена работа и т. н.

Първите успехи говорят убедително, че младите работници достойно участвуват в работата на колектива за изработване на удобни и евтини вагони за нашия железопътен транспорт.

На челно място в борбата за икономии е IV дружество на ДСНМ със секретар Иван Цветков. В това дружество членуват младите работници от групите „Обшивки", „Платформи", „Бравари", „Вагонни инсталации" и „Бояджии".

На организационно събрание членовете решиха да спестят 15,000 лева за годината, да проведат 6 трудови дни за събиране на стари материали и почистване на работните места и т. н. По тези показатели младежите обявиха съревнование на другарите си от VI дружество.

В изпълнение на тези обещания вече са налице значителни дела. Младежката бригада в група „Платформи" с бригадир Тодор Вълчев даде обещание да направи икономии от стари материали на стойност 8,000 лева, а бригадата в група „Обшивки" с бригадир Пенчо Стойнов — 5,000 лева. Само през януари тези бригади постигнаха съответно 880 и 450 лева. Другарят Илия Димитров от група „Бравари" направи икономии през м. януари за 120 лева, а Белчо Иванов събра за втора употреба 150 кг бронз и 60 кг алуминий.

Младите работници от IV дружесво на ДСНМ при завод „А. Жданов" няма да се задоволят с постигнатото.

К. Гайдаров

Полезна рационализация

Преди две-три години в ТКЗС в с. Вишовград, Павликенско, втвърдените изкуствени торове се разтрошаваха с чукове. За това се влагаха доста трудодни.

Кооператорът Христо Ранков Стоянов конструира ръчна машина за трошене на торовете. С това си изобретение той предизвика недоумение в бригадира колко трудодни да му се начислят. Работи сам а извършва работа колкото за 4—5 кооператора. Преимуществото на машината беше очевидно и неоспоримо.

Майсторите от работилницата изработиха по-голяма и солидна машина за трошене на торове, задвижвана от електромотор с не голяма мощност. Тя отменява труда на 10—15 души.

Устройството ѝ е просто и не изисква големи средства. за да се построи. Тя е устроена по принципа на барабан на вършачка. Торът, който подлежи на разадробяване, се насипва в улей (кош) с форма на обърната пирамида, който събира една торба тор. На долния му край се намира барабанът — дървен вал с диаметър 20 см и дължина 50 см. По него са набити вместо ножове, обезглавени пирони. На насрещните на барабана стени също има такива ножове. Чрез трансмисия въртенето на електромотора се предава на вала, който при въртенето си, посредством ножовете, раздробява торовете. Барабанът и електромоторът са монтирани на дървена поставка висока 80 см. При нужда електромоторът се снема от поставката и се използува за други належащи работи.

При работа с машината се изразходва малко електроенергия — много по-евтина от ръчния труд; подобрява се качеството и се отменят 10—15 души, които се включват в друга полезна работа.

Иван Денчев

ОТЗИВЧИВ ЛЕКАР

Идва една вечер запъхтян в канцеларията на ТКЗС в с. Пасъалевец — Павликенско, завеждащ свинефермата Боян Ат. Петков и съобщи, че се е разболяла най-добрата свиня, която само след два-три дни ще се опраси.

Описа състоянието на свинята и ние изпаднахме в тревога и страх да не изгубим животното.

Страхът иваше от там, че в момента нашият участъков ветеринарен лекар със седалище в с. Дъскот, отсъствува. Не ни оставаше нищо друго освен да се обърнем към околийската ветеринарна служба в Павликени.

Вечерта лекарят Арнаудов от Павликени се яви в свинефермата. Прегледа животното, инжентира го и всички помислихме, че ще си отиде в града през нощта. Но той откровено ни каза:

— Аз тая нощ няма да спя. Ще бъда в свинарника, ще дежуря.

Така и направи. През нощта на няколко пъти ѝ поставя инжекции и други лекарства и чак на сутринта легна и подрямна малко.

През деня направи съвещание с животновъдите във фермата, като даде ценни указания как да се грижим за животните и да ги предпазваме от заболяване. Чак тогава си отиде.

Младен Ян. Минчев

АЗ ЩЕ ВИЖДАМ — БЛАГОДАРЯ

Неочаквано дясното ми око заболя от опасната болест глаукома. Болките бяха неописуеми, а последиците печални. Но благодарение на бързото, вещо и безплатно лекуване, организирано от нашата социалистическата държава, моето зрение бе спасено.

От сърце благодаря на лекарите от очното отделение при Окръжната болница в Търново — Ганев, Ценева и Илкова за сполучливата операция и грижите, които положиха за излекуването ми. Благодаря и на целия колектив при отделението за оказаната ми навременна помощ.

Царева Зл. Михайлова
Търново

СЛАВАТА на овощаря мичуринец Никола Мошев от ТКЗС в с. Дъскот, Павликенско, се носи не само из нашия окръг, но и из цялата страна. И през топлите зимни дни има работа за него. Той реже от кълбеста акация калеми за облагородяване (снимката горе). Макар да има добра подготовка като селекционер Никола Мошев не престава да се интересува от новостите. Другарят Мошев на работното си бюро (снимката в ляво).

Кооператорите от ТКЗС в с. Горско Сливово, Павликенско организирано водят борбата против вредителите по овощните дървета. Напръскани са вече всички дървета в селото.

На снимката: Овощарят Колю Цочев пръска овошките в една от селските градини.

М. Копанов

ВЕЧЕР НА НОВИТЕ КООПЕРАТОРИ

От долните стаи на бай Стойко долиташе игрива народна песен. Отвреме навреме тя ту се усилваше, ту едва се долавяше сред подвикванията на жените и гърлестия мъжки говор.

Една жена приближи до портата. Повика, похлопа, но като не чу отговор, скръцна мандалото и заслиза по стръмните стълби. . .

Вратата на стаята, едва, едва се открехна. Баба Дона въртеше вретеното и шепнеше нещо на съседката си Куна. Погледите се обърнаха към влязлата и дружен смях огласи стаята.

Стрина Ана свали шала, седна край печката и вретеното подхвана любимата си песен.

И тая вечер звеното устройваше седянка. А така е почти винаги откак над полето се спуснаха студените мъгли. Свикнали задружно в кооператива, не можеше да не се събират вечер на седянка, на имен ден, или така просто да си побъбрят. Сред тях имаше и нови членове от махалата. За разлика от минали години, сега разговорите се въртяха все около кооператива. Всеки бързаше да каже нещо, да се похвали.

Стрина Ана говореше на Куна:

— Трябваше да се запишете с нас. А вие — да почакаме! Колкото по-рано, толкова по-добре!

А има с какво да се похвалят владиславските кооператори. Опит нямаха, но любовта към труда надделя трудностите. Общо 17.12 лв. на трудоден, от които 10.20 в пари.

Сред затоплената стая домакинята приготви трапеза. Такъв е обичаят на седянката. Пуканки, ябълки и круши, понякога и баница.

Бай Петко наля от червеното, чукна се с домакина и рече:

— Да пием, комшу, за нашата радост. Таз година строихме, догодина двойно.

Те са от строителната бригада. През лятото построиха 2 обора, царевичен кош, овчарник. Очакват да пукне пролет и отново край „Ореха" ще отекнат ударите на теслите им. Ще строят краварник, свинарник, навеси, кантар и какво ли не.

Навън вятърът свиреше из улиците, надничаше през спуснатите пердета на 262 кооператорски къщи. Подгонен от песента на радиоапаратите, той преминаваше над засятите блокове на ТКЗС в с. Владислав, Горнооряховско, и се губеше към „Боруна" при бъдещите 1,000 декара лозя.

Дим. Иванов

Успехите не са малки, но възможностите не са достигнати

Работниците от животновъдството в Държавно земеделско стопанство в Г. Оряховица отчетоха преди няколко дни съревнованието за миналата година и изпълнението на дадените обещания от някои работници за преизпълнение на плана.

В резултат на по-добрата организация и ръководство в отделните ферми, на по-доброто гледане и хранене на животните, на разгаряне и водене съревнованието планът за млеконадоя от кравефермата е изпълнен 107 на сто. Надое но е за годината средно по 3,179 литри мляко от всяка фуражна крава.

Радват и успехите на овчарите. Овчарят Стефан Сидеров от 101 овца настрига 342 кг вълна и надои за годината 7.197 литра мляко, Георги Минев от 100 овце настрига 343 кг вълна и надои 7,192 литра мляко и други.

Не липсват обаче и слабости. През годината нередовно е отчитано съревнованието. Докато в началото на годината това е ставало всеки месец по-късно — само за Първи май и Девети септември.

Друга основна слабост е, че се подцени сериозно воденето на „личната сметка" на дояча. тя като почин бе добро начало и даде добри резултати. „Личната сметка" разкриваше отделните причини за неизпълнението на плана и високата себестойност на млякото за всеки дояч поотделно. Позволяваше да се правят изводи, както за животните, така и за хората (доячите). Тя позволяваше да се свърже съревнованието със себестойността на продукцията даже и за отделния гледач, а не само за фермата.

Тези и други почини, ако се внедрят във всекидневната работа, ще се разкрият още по-големи възможности за повишаването на продукцията от селскостопанските животни

Ил. Генов

Обърнете се с лице към пасищата!

Село Г. Сеновец, Г. Оряховско, има достатъчно пасища и ливади. Една част от тях се намират в добро състояние, други — в лошо. Например, пасището в местността „Совятя" всяка година след дъжд се заблатява. За отводняването му започна изкопаването на канал, който ще бъде завършен през тази година.

Необходимо е да се помисли и за отводняването на ливадата в местността „Бейгирчер" и за наторяването ѝ.

Ат. Василев

пълнител, но вместо немци от храстите изскочи неговият добър познат Сатаров, боец от втори батальон, пленен преди няколко дни от немците. Сатаров стоеше бледнал, само по долни гащи и като се обърна назад, завика с несвой глас:

— Нашите, нашите са дошли!

След него от храстите излезли още шестнадесет човека. Всички голи, бледнали и страшни като Сатаров. Трима бяха окървавени. Едного от тях подкрепяха на ръце.

— Ти ли стреля? — попита Сатаров.

— Аз — каза Школенко.

— Ех, нарани ги ти — Сатаров посочи окървавените хора.—А къде са останалите.

— Аз съм сам — отговори Школенко. — А вие какво търсите тука?

— Копаехме си гроб — каза Сатаров. — Двама автоматчици ни пазеха, но щом чуха избухването, избягаха. А ти значи си сам?

— Сам — повтори Школенко и погледна минохвъргачките. Не трябваше да се губи време, ето първото, за което помисли в този момент. И в следващия миг у него се роди решение: — Грабвайте по-скоро минохвъргачките — каза той делово. — По-бързо, по-бързо защо губите напразно време. Веднага ще идем при нашите.

Няколко човека се заеха с минохвъргачките и ги вдигнаха на раменете си. Другите поведоха ранените.

Сега Школенко бързаше още повече, отколкото предишния път, искаше му се да отведе по-скоро тези измъчени хора при своите и освен това той самият още не можеше да се опомни от сполуката си. Струваше му се, че ако се позабавят макар и малко, ще провалят всичко. Той вървеше последен в шествието и непрекъснато се услушваше и обръщаше назад с автомата.

Едва сега, когато крачеше след спасените от плен и виждаше окървавените тела на ранените, той изведнаж се опомни от зашеметяващото чувство на боя. „Добре, че не убих някого — помисли си за своите — добре че не убих някого. Кой да е знаел, че са тука — утешаваше се той — та аз не знаех, мислех, че са немци". И той повтаряше гласно тази мисъл на вървящия до него Сатаров.

— Та аз не знаех, мислех, че са немци.

— Разбира се — отговори просто Сатаров. — А как иначе.

Между освободените червеноармейци, като понакуцваше с един крак и държеше ранената си глава, вървеше пленениият немец, този, който лежеше до телефона. Той вървеше, като стискаше с ръце главата си, стенеше от време на време и гледаше с ужас крачещите до него голи, окървавени хора. Преди пет минути те сами си копаеха гроб, сега той се страхуваше от тях, като от оживели мъртвци, страхуваше се може би повече, отколкото от самия Школенко.

След час и половина по скрити пътеки те стигнаха до батальона. Школенко рапортува и след като изслуша скъперническата благодарност на капитана, придружена със здраво другарско ръкостискане, отдалечи се на пет крачки и легна ничком на земята.

Изведнаж го обвзе зашеметяваща умора. Той гледаше с отворени очи тревичките наоколо и му се струваше чудно, че всичко това е било и се е свършило и, че ето той е жив, а наоколо расте трева и всичко по земята е такова, каквото беше сутринта.

По-големи грижи за малките пиленца

СПЕЦИАЛИСТЪТ СЪВЕТВА

Едно от най-важните условия за изпълнението на указанията на Партията и Правителството за бързо увеличаване броя на птиците в обществените стопанства е опазването на малките пиленца от заболявания и смъртност.

Миналата година стопанствата в селата Килифарево — Търновско, Добри дял — Г. Оряховско, ДЗС в Севлиево и др. допуснаха само единични случаи на заболяване и смъртност от 1 до 3 на сто. Успехът в опазването на пиленцата в тия стопанства се дължи главно: на добрите грижи при превозването им от люпилните; на подходящите помещения, в които ги отгледаха и на правилния режим на хранене.

Ръководейки се от това, тази година редица стопанства отрано започнаха да се подготвят за отглеждането на пиленцата.

ТКЗС в с. Балван, Търновско, в просторно и светло помещение изгради специална зидана печка с тунелно (тръбно) отопление през цялото помещение, с което се осъществява едно от най-важните условия — урегулиране на околната температура, което е абсолютно необходимо за пилетата в първите дни и седмици. Стопанството в с. Страхилово, което ще отгледа през 1958 г. 6.000 пилета, отдавна ремонтира, замаза и дезинфекцира и двете си специални помещения с тунелно отопление за пилетата, застла ги с чиста слама и е готово за приемането им. ТКЗС в с. Кесарево, Г. Оряховско, подготви помещението със специална дебела постеля от конски тор с опилки.

Някои стопанства, като ТКЗС в с. Джулюница и др., вече получиха първите пиленца и ги отглеждат с любов.

Първата грижа за опазването на пилетата е пренасянето им от люпилнята да става в хубаво време, в щайги, в сандъчета и по-възможност по-бързо до стопанството. Не бива да се забравя и това, че пилетата изискват широки, светли и сухи помещения, със съответната за възрастта температура. Студеното помещение принуждава пиленцата да се събират на купчинки, за да се топлят, с което се издушават, а много топлото ги предразполага към разстройства на храносмилателната система.

През първата седмица те трябва да получават суха смес ка в състав: препечен хляб 30—40 на сто, овесено брашно 30 на сто, царевично брашно 30 на сто, мидено брашно 3 на сто и 3 на сто дървени въглища (счукани на прах). Освен това на всеки 10—15 пиленца дневно се дава по един сварен жълтък, като жълтъците се натрошават върху сухата смеска в хранилките.

От втората седмица могат да се хранят с 35 на сто царевично брашно, овесено 30 на сто, слънчогледов шрот 25 на сто, месокостно брашно 10 на сто, мидено брашно 1 на сто.

През зимата и рано напролет на пиленцата трябва да се дават настъргани моркови, а по-късно ситно нарязана трева. Много добри резултати се получават, когато се дава кисело бито мляко. То има диетично действие, увеличава приръста и намалява смъртността. Млякото се дава винаги прясно и в чисти съдове.

Добри резултати се получават, когато веднаж на ден се дава дрождирана храна.

Добре действува, според проф. Куманов, и храненето през нощта. От опит е установено, че през зимните люпила, при еднократно хранене и през нощта, пилетата в края на втория месец тежат 27 на сто повече, отколкото хранените само през деня.

Много добри резултати в борбата за опазване на малките пиленца оказва и подхранването им с пеницилин, особено в стадата, където има опасност от избухване на болестта „кокцидиоза" (кървава диария), от която масово измират. Подхранването с пеницилин става още от първите дни на доставянето им в стопанството до края на първия месец, ако не всеки ден, то поне през ден с по 600 до 1.000 М. Е. на пиле, като пеницилинът, разтворен в малко вода, се разбърква добре в сутрешната дажба. Последният повишава приръста и устойчивостта на пилетата и ги опазва от заболявания и смъртност.

Миналата година над 40 ТКЗС и ДЗС в окръга подхранваха пилетата си с пеницилин и резултатите са много добри. Тази година, например, ТКЗС в с. Джулюница още от първите дни започнада им дава пеницилин и, въпреки че не им дават ежеднев но, от получените 2.000 пилета в продължение на един месец допуснаха само единични смъртни случаи (2—3 на сто).

Затова тази година, заедно с грижите за помещенията и храната, стопанствата трябва да си подсигурят и необходимото количество пеницилин за подхранване на пилетата още от първите дни, с което ще могат да ги опазят и отгледат в добри носачки.

д-р П. КОНСТАНТИНОВ
Районен ветеринарен институт Търново

КОГАТО СЕ ТЪРСИ НАЧАЛНИКЪТ

Кар: *В. Пенчев*

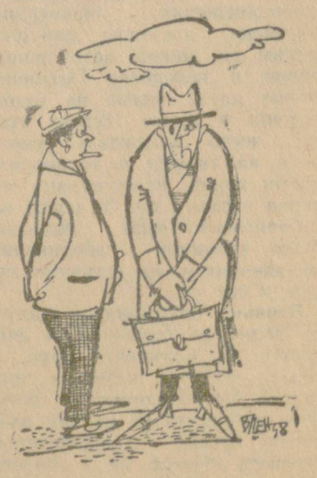

— Не знам къде да го намеря!
— Сега е работно време — в тях! . . .

КОЙ КАК МИСЛИ ЗА МИРА

КАРИКАТУРА
Ив. ДУШЕВСКИ

Айзенхауер — Макмилън — Гайар — Аденауер

Почетоха паметта на Васил Левски

В целия окръг бе тържествено чествувана 85-годишнината от обесването на великия син на българския народ Васил Левски.

Тържествата бяха особено внушителни в училищата. Учащите се от втора смесена гимназия в гр. Търново устроиха тържество на 19 т. м. пред самия паметник на Левски. Шефове на паметника и градинката около него са деве токласниците. Те поддържат чистота в градинката, грижат се за цветята. И ето сега девойка и младеж са застанали на стража пред паметника. Наоколо са строени учениците от цялата гимназия с факли в ръцете. Агитка от IX „а" клас откри тържеството с възрожденски песни. После пред паметника бе поставен венец от свежи цветя. Кратко слово произнесе Милко Проданов. Освен учениците на тържеството присъствуваха и много граждани.

Учениците от смесената гимназия „Бачо Киро" в гр. Павликени направиха тържеството в салона на държавното кино. За великото дело на Васил Левски говори Цв. Георгиев. След това др. К. Маринов от Димитровския съюз на народната младеж връчи наградите и похвалните грамоти на отличилите се в лятната кампания средношколци. А накрая колективът от X „б" клас изнесе литературно-музикална програма.

Внушително бе тържеството за Левски и в гр. Елена. Тук говори преподавателят по история Сеизов. Бе изнесена подходяща програма.

Навсякъде, признателните българи почетоха достойно паметта на нашия велик и незабравим Васил Левски.

(По дописки на: Хр. Аврамчев, А. Бейков и Лажнев-Йорданов)

ОБЯВА

Ръководството на МТС в с. Ресен, Търновско, търси специалист археолог, който да разгадае от колко години гние в буренаците, в блока на ТКЗС — Паскалевец, Павликенско, влачката на станцията, ползувана при риголването на младото лозе на стопанството.

От станцията

СЛЕД АКЦИЯТА

Кар.: *В. Пенчев*

Бръснарят: — *Ниско ли?*
— *Ами, нула номер..*

☆

Кар.: *Душевски*

— *Татко, звяр ли носят в тази клетка?*
— *Нещо по-диво, дъще. — Хулиган. . .*

Май множко мирише

„И дяволът знае що е добро, ама не го прави" — тази народна поговорка ни дойде на ума, когато минавахме през двора на ТКЗС „Пробив" в с. Г. Сеновец, Г. Оряховско, и със силно развитото си обоняние открихме някои загнили работи. . .

Първо пред нас се изпречиха три камари гниещо зеле. И понеже не издържахме на миризмата, свихме край близките обори. За наша голяма изненада и тук ни лъхна неприятен повей. Проточихме шии и надникнахме през един от счупените прозорци. И какво да видим: безброй зелени перца. Кога влязохме вътре констатирахме (макар без протокол), че тук гние много лук. . .

На излизане другарят ми взе, та ме запита:

— Абе Кокичков, дали не вони на председателя на стопанството и на другите отговорни служители, я виж колко са близо канцеларките им до тези гниещи камари?. . .

— Не виждаш ли, че не отварят прозорците си за проветрение — отвърнах му аз.

А той продължи с въпросите си:

— А дали не усещат някаква миризма от щанда на стопанството в Габрово, от паричните загуби, от неизвозения оборски тор и др.?. . .

Като не можах да отговоря на въпросите, го отправих към председателя на стопанството. Нека той отговори!

Тасьо Кокичков

Стършелов тълковен речник

НЕРАЗБОРИЯ — понятие, което намира реално въплъщение в Дряновското кино, където често, особено неделен ден, се продават по два и повече билети за един стол, където не се държи сметка кой кога влиза, къде сяда и колко голям шум вдига. . . изобщо неразбория.

КЪСАНЕ на НЕРВИ — действие, осъществявано с помощта на киноапарата, който прожектира веднаж в седмицата филми в с. Климентово, Търновско, при често късане на лентата и картини без говор.

АЛЪШТИСАЛИ — турска дума, която намира приложение в българско Габрово. Поспециално отнася се до другарите от Градския народен съвет, който, макар и критикуван, не взема мерки да се поправи шосето от града за кв. „Смирненски".

НЕМА ЖИВОСТ — качество, което могат да притежават само служители като изпълнителя по бюджета Митко в с. Палици, Еленско, на когото е представена молба от Дончо Ст. Добрев на 25 декември 1957 г., а й дава ход едва на 3 февруари т. г.

МЕСТОПОЛОЖЕНИЕ и **МИЙАЛЦИ** — думи, които са непонятни за авторите от окръжната избирателна комисия, редактирали избирателната бюлетина за избиране членове на Висшия учебен съвет от Търновски окръг в избора, станал на 16 февруари т. г. Тия думи нямат нищо общо с местослужението на кандидатите и със село Михалци, Павликенско.

ЧУПЕНЕ НА РЕБРА — вид способ, благодарение на който можеш да се снабдиш с билет от СОАТ — Търново за пътуване с рейс.

(По дописки на: Л. Джипов, Й. Георгиев, Ц. Узунов, Д. Добрев, Хр. Сърдъмов и арх. Данаилов).

физкултура и спорт

Спортни вести от Габрово

Хубавите и топли февруарски дни благоприятствуваха за оживени спортни прояви. В редица предприятия като ф-ка „Балкан", ф-ка „Янтра" и ф-ка „В. Коларов" бяха изнесени хубави гимнастически продукции.

На 15 февруари гости на ф-ка „Буря" бяха спортистите на с. Шипка — Казанлъшко. Вече втора година откак съществува голяма спортна дружба между тези два колектива.

Тенис на маса

За градското първенство в срещата по тенис на маса взеха участие 30 мъже, 8 жени и 15 юноши. На финала се класираха 12 състезатели, между които: Цветан Чубриков — ф-ка „Буря", Тодор Шнайдеров — ф-ка „Янтра", юноши — Р. Рачев, М. Недев и др., жени — Б. Попова, Л. Морвекова и други.

Хубава победа спечелиха представителите на ф-ка „Буря" срещу състезателите на село Шипка 4:0.

Шах

Вечерта на 15 февруари се срещнаха шахматистите при ф-ка „Буря" и с. Шипка. Играта завърши при резултат 2:2.

Волейбол

Тази година волейболистите на ф-ка „Буря" искаха да се реваншират за своята загуба от миналата година с волейболистите от с. Шипка. Но за съжаление не успяха. Загуби от шипченци и отборът на ф-ка „Балкан".

Футбол

След обед на 15 февруари на игрище „Априлов" дойдоха няколко стотици любители на футбола да наблюдават три интересни мача.

На състоялата се първа футболна контролна среща между „Балкан" и „Г. Измирлиев" — Г. Оряховица, балканци спечелиха с 5:1. С 4:1 победи и футболният отбор на ф-ка „Буря" в срещата си с отбора на село Шипка.

Туризъм

Група от младежи и девойки туристи от ф-ка „Д. Карталов" съвместно с физколектива и дружеството на ДОСО при предприятието организираха туристически поход до хижа „Узана". Тук вечерта се събраха над 50 туристи от различни предприятия. А на другия ден по определена програма бе проведена бойна стрелба. Добра оценка получиха Ц. Димитров, Иван Цолов, Серафим Димитров, Иван Геров.

М. Минчев

☆ ☆

ПРЕПОРЪКИТЕ СЕ ПРЕВРЪЩАТ В ДЕЛА

По случай откриването на републиканската спартакиада физкултурният колектив при II-ро основно училище в Г. Оряховица организира ден на „скакача", в който участвуваха 80 пионери и пионерки. Получените резултати са показател за добра работа и дават основание да се вярва, че може да се постигнат още по-големи успехи.

Поставените рекорди на училището през октомври м. г. бяха значително подобрени. Пионерът Йордан Станчев от VII „б" клас постигна 147 см на висок скок и подобри собствения си рекорд със 7 см, а на дълъг скок — 5.25 м, с подобрение на рекорда — 15 см.

Инициативата за подобряване на собствените си рекорди мобилизира пионерите за по-добри успехи в спартакиадата.

Предстои провеждането и на ден на „хвърлача" и „бегача".

Г. Денев

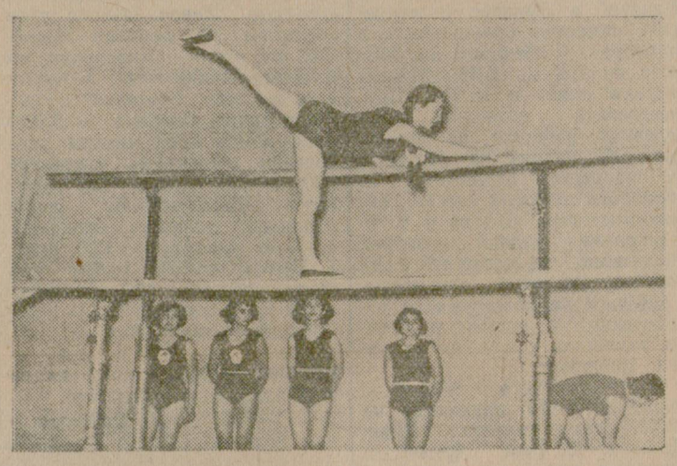

Възхищение у всички, които гледаха физкултурната продукция изнесена в с. Сухиндол, Павликенско, предизвика гимнастичката Милка Николова. В момента тя изпълнява вазна на смесена успоредка.

Снимка: П. Тарасенко

☆ ☆

На излет до хижа „Божур"

По инициатива на туристическото дружество „Балкан" — гара Г. Оряховица на 16 февруари бе организиран масов излет до хижа „Божур", която се намира в красивата местност „Камъка".

Времето беше слънчево и топло, а това създаде приятно и весело настроение във всички излетници. Тук бяха дошли много туристи от Г. Оряховица, ученици, пионери, курсисти от Селскостопанския техникум в гр. Лясковец и граждани. Накладени бяха огньове, засвириха акордеони и китари. Едни танцуваха и се смееха, други изграеха на топка, трети се любуваха на чистия въздух, на пролетните цветя — цялата местност е обкичена с минзухар, теменужки, кокичета и синчец. Група туристи отидоха до скалите над манастира „Света Троица" и влезнаха в пещерата „Тъмната дупка".

Доволни и щастливи, бодри и отпочинали, на следващата сутрин със свежи сили туристите се включиха активно в новия производствен ден.

Ив. Н. Филипов, дописник

Нова победа на „Етър II"

Футболистите от отбора на „Етър II" — Търново гостуваха на 19 т. м. на колегите си от „Владислав" в с. Джулюница, Г. Оряховско.

Те завоюваха победа с резултат 3:2.

К. Колев

☆

Досовци на стрелба

Успешна стрелба проведоха участниците от кръжока за стрелци и автоматчици към териториалната организация на ДОСО в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско.

Отличиха се Евтим Трайков Христо Прусоров, Димо Папазов и други.

Петър Ганчев, кръжочник

въпроси и отговори

ПО ПЕНСИОНИРАНЕТО

ВЪПРОС: Дали магазинерите при ТКЗС се считат за административен персонал и влизат ли в кръга на задължително осигуряване по Кодекса на труда? По кой закон те могат да бъдат пенсионирани?

ПИТА: Яко Колев Кушев — Севлиево.

ОТГОВОР: Магазинерите — членове на ТКЗС са осигурени по Закона за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори. При навършване на 60-годишна възраст мъжете и 55 жените се пенсионират.

Независимо, че в Закона се говори за административен персонал при ТКЗС, публикуваният Правилник не изяснява точно кои длъжности ще бъдат обхванати и считани при ТКЗС за административен персонал. Очаква се този въпрос в близко време да бъде изяснен. Магазинерите, които работят в ТКЗС, без да са членове, а като наети работници, влизат в кръга на задължително осигурените по Кодекса на труда. При навършване на възраст и трудов стаж те ще се пенсионират по условията на Закона за пенсиите.

ВЪПРОС: Кои лица са пенсионирани по отменените пенсионни закони по съкратен трудов стаж?

ПИТА: Л. Симеонова — Търново.

ОТГОВОР: Пенсии, отпуснати при съкратен трудов стаж, по смисъла на чл. 49 ал. III от Закона за пенсиите, се считат пенсиите по чл. 34 от отменения Закон за общественото осигуровки, по членове 81.82 и 209 от отменения Закон за общественото осигуряване, както и пенсиите по отменените закони за осигуряване на умствените работници, на занаятчиите и търговците. Това са лицата, които са постъпили за пръв път на работа между 40—50-годишна възраст и при навършване на 60-годишна възраст са били осигурени поне 10 години, а тези, постъпили за пръв път на работа между 50 и 60-годишна възраст, са били осигурени поне 5 години и т. н.

Съгласно чл. 49 ал. III, пенсиите, отпуснати при съкратен трудов стаж по отменените закони, няма да бъдат преизчислявани.

ПРЕД НАШИТЕ ОЧИ

Безотговорност или що?

На годишното отчетно събрание на ТКЗС в с. Джулюница, Г. Оряховско, бе изтъкнато, че една от основните причини за ниския добив домати през миналата година е пикирането на много малко разсад в торови саксийки.

От това събрание е минал едва един месец, а грешката се повтаря. Така, например, стопанството по своя план трябва да направи 500.000 торови саксийки, а по препоръка на ОНС — 900.000 саксийки. Този план е направен достояние до всеки кооператор от 5-те зеленчукови бригади. Но досега за неговото изпълнение не е направено почти нищо. Не са ремонтирани всичките налични преси и не е направена нито една саксийка.

Засега този въпрос се поставя единствено от агронома Еню Недев. За съжаление от много хора думите му се вземат на подбив.

Това безотговорност ли е или що?

Ст. Жеков, дописник

ЗДРАВНА ПРОСВЕТА

Язвена болест

В редакцията се получиха две писма на наши читатели от Търново и Дряново. Те боледуват от язва и се интересуват какво представлява язвата, как се появява и лекува тя. По-долу даваме отговор на повдигнатите въпроси.

Едно от най-разпространените заболявания през последните години е язвената болест. За появата и развитието ѝ играят роля силните емоции, хронични душевни травми, пренапрежения, значителна умствена преумора, нарушен ритъм на живот, като неправилно и нередовно хранене, бързо ядене, ядене на много гореща и много студена храна, често преяждане, употреба на твърди и трудносмилаеми храни, недостатъчно почивка и сън и пр. За поява на заболяването имат значение също хронични заболявания на апендикса, на жлъчния мехур и пр.

Всички гореизброени фактори водят до смущение в дейността на мозъчната кора, а кората, както е известно, има задача да координира и регулира дейността на всички вътрешни органи. Следователно язвената болест не е болест само на стомаха, а заболяване на целия организъм.

Язвената болест е много по-често в дванадесетопръстника, отколкото в стомаха. Среща се предимно у мъже и то от 20—50 години. Преди оплакванията от язва, обикновено се появяват признаци на една обща невроза — промяна в характера, подчертана в нервност, смущение в съня, чувство на студенина или ненормална топлина в крайниците и пр. Известно време след това идват оплакванията от стомашната област. На първо място тук е болката при язва на стомаха, която се явява 1-2 часа след нахранване, а при язва на дванадесетопръстника — на гладен стомах. Болката е сезонна — обикновено и най-често се явява пролет и есен, в зависимост е от приетата храна. Обикновено грубите, пикантни храни (приготвени с много подправки), пържени храни, могат да я усилят. При язва на дванадесетопръстника болката се успокоява след нахранване. Употребата на сода бикарбонат също успокоява.

Друго характерно оплакване е мъчителното кисело уригване с парене зад гръдната кост, а също хълцане на гладно. Апетитът обикновено е добре запазен, даже увеличен.

Болестта протича хронично, трае с години. При пресни малки, повърхностни язви болният може да оздравее сравнително лесно, но хроничните форми се поддават трудно на трайно и окончателно излекуване.

Най-честите усложнения са: кръвоизлив, стеснение на пилора на стомаха, тежки гастрити. Кръвоизливите се срещат в около 50 на сто от болните. Характеризира се с кръвоповръщане и черни катран изпражнения. Стеснението на пилора на стомаха води до непроходимост на храната към червата. Появяват се обилни повръщания. Болните не могат да се хранят и бързо отслабват.

Лечението на язвената болест е консервативно и само при някои усложнения хирургично. Консервативното лечение обхваща: премахване на факторите, които предизвикват появата и поддържането на язвената болест: осигуряване покой на засегнатия орган, като болния не получава храни, които както механично, така и химично дразнят стомашната секреция.

Диетолечението трябва да продължи до една година и повече след като са изчезнали всички оплаквания на болния. Храната на болния трябва да бъде пълноценна, богата на витамините А, С, К. Да се поема 4-5 пъти дневно.

Трябва да се знае, че диета не значи глад.

Разрешават се за болните от язва следните продукти: мляко — прясно и прясно подквасено кисело мляко, всички млечни супи, прясна извара, прясно сирене и пресен — несолен кашкавал, краве масло, маслиново и сусамово масло, рохки яйца и ястия от яйца на пара (яйчен омлет на пара). Разрешава се яденето на телешко, говеждо, пилешко, бяло месо от птици във варен вид или на скара: бяла речна или морска нетлъсти сортове риба. Разрешават се прецедени зеленчукови супи (крем супи), оризени, житни, овесени и пр. Хлябът трябва да е бял и за предпочитане препечен или стар (вчерашен). Разрешават се сухари, бисквити, пюрета от зеленчуци (моркови, картофи, сладки пиперки, добре узрели домати без семки, сладки ябълки, кайсии, сладки водни круши, портокали, лимони и др.) слабо подсладени компоти, нишестени десерти, млечен крем, крем ванилия, пчелен мед (не всички язвено болни го понасят). От подправките разрешава се: дафинов лист, чубрица, доматено пюре, сладък червен пипер, доматен сок, сусамов тахан, лук и чесън — варени.

Язвено болният не трябва да употребява: алкохол, силен китайски чай, кафе, шоколад, газирани и кисели минерални води (сифон, лимонада, михалковска вода), пържени храни, месни бульони, сурови твърди и кисели плодове, конфитюри, желета, сурови зеленчуци, ряпа, патладжан, алабаш и други; бобови варива — фасул, грах, бакла; турши, консервирани солени храни — риба, салам, пастърма, суджук, луканка, бут пушен и др. Той трябва да избягва следните подправки: чер пипер, лютив червен пипер, горчица, хрян, зелен лук, чесън, праз, гъби.

Пушенето на тютюн изострява язвата и усилва болката.

При усложнена язва следва да се проведе болнично лечение. Повърне ли кръв или изходи черни изпражнения язваджията трябва да остане на пълен глад и жажда и веднага да потърси участъковия лекар.

От голямо значение при лечението на язвената болест е отделянето на болния от всекидневието. Желателно е седмичната почивка да оползотвори в неумонителни екскурзии, а през годишната почивка се проведе балнеолечение в Хисаря, Момин-проход, Наречен, Меричлери, Баня-Левскиградско, Велинград, Долна баня, Павел-баня и др. Като алкални води препоръчват се особено водите в Ямбол и Бирмирци (София).

За лечение на язвената болест народната медицина използува много лечебни растения. Известна е употребата на богатите с муцин чайове от салеп, или семките на дюляната. Употребява се чай от жълт кантарион. С добро име се ползува лечението с маслинено масло: по 1 супена лъжица преди ядене 3 пъти дневно. Тези средства подобряват състоянието на болния.

д-р Живко КРУШЕВ
старши лекар
при Окръжната болница

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от 24 февруари до 2 март следните филми:

„9-ти септември" — Търново: „Без любов" и „Ако не таз, другата"; **„Искра" — Търново:** „Добре дошъл мистер Маршал" и „Непобедените"; **„Хр. Смирненски" — Габрово:** „Ромео и Жулиета"; **„М. гонжа" — Габрово:** „Трубадур"; **„Кирил и Методий" — Габрово:** „Те бяха първи" и „Ганга"; **„Балкан" — Габрово:** „Свинарка и пастир" и „Героите са уморени"; **„Хар Стоянов" гара Г. Оряховица:** „На добър час"; **„Напредък" — Г. Оряховица:** „Съперници на кормилото" и „Малкият акробат"; **„М. Михайлов" — Севлиево:** „Брачни несполуки" и „Синът на джунглите"; **„М. театър" — Павликени:** „Тайнствените спътници" и „Хайдушка клетва"; **„В. Коларов" — Трявна:** „Пролог" и „Хайдушка клетва"; **„Ив. Владков" — Дряново:** „Кървав път" и „Багдадският крадец"; **„Хр. Ботев" — Лясковец:** „Водите текат мътни" и „Повест за първата любов"; **„Хр. Ботев" — Елена:** „Хора без значение".

ТКЗС—с. Паскалевец, Павликенско

ТЪРСИ

Първокласен **ШОФЬОР** за 7·5-тонна товарна кола „ШКОДА"

Желаещите да се отнесат до стопанството за справка и постъпване.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — Търново ул. „Васил Левски" № 11
ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор и отг. секретар — 25-26; партиен и културен отдели и хумор и сатира — 31-41; селскостопански и икономически отдели — 25-27; информационен отдел и илюстрация — 24—59; отдел „писма и дописници" 24-59 финансово-домакински отдел 32-59.